

med anbefaler jeg bægge Sager til at gaa til den Prøve, fom jeg nævnte, til et og samme Udvalg; faa faa vi at fe, hvorvidt Forhandlingerne i Aar ftulle føre til et Refultat, der er tilfredsftillende for Sagens Vigtighed.

Broctenhøus-Sag: Det har i mange Aar været et Dufte, navnlig hos Købstadbeboerne, at der ftulde indkomme en Lov om den interkommunale Bæftatning, og jeg finder ogsaa, at der er al Grund for dem til at nære dette Dufte; thi det er jo en bekendt Sag, at Firmaer her i København anlægge mange Filialer omkring i Købstæderne, og naar disse Filialer ikke kunne sættes i Skat, faa er det en Selvfølge, at Købstæderne derved lide Skade, ikke at tale om, at ogsaa de Købmænd, fom bo i Byen, lide Skade derved, idet de ftulle betale Skat, de andre ikke. Man maa ogsaa huffe paa, at det meget ofte er Tilfældet, at Købstadbeboere flytte ud paa Landet, men lade deres Næring vedblivende drives i Købstaden, og derved alftaa fritages for at betale Skat, hvilket alftammen er til Skade for Købstæderne. Den ærede Forslagsftiller har jo nu her gjort et Forsøg paa at løse denne Opgave ved at fremlægge dette Forslag angaaende en interkommunal Bæftatning, og jeg fer et godt Varfel for, at denne Sag vil lykkes, deri, at Forslagsftilleren har indskrænket fig alene, eller i det mindfte i det væsentlige, til den interkommunale Bæftatning og ikke har medtaget disse vidtløftige Regler om Forandring i Bæftatningsmaaden, og navnlig ikke har medtaget, hvad jo tidligere har været Genftand for Lovforflag her, at der ftulde indføres en Skat paa Formue og en Skat paa Indtægt. Jeg tror nemlig ikke, at f. Eks. det Forslag, fom nu er indbragt af det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkrets (Berg), vil have Lethed ved at gaa igennem her i Tinget paa Grund af, at det indfører faa meget nyt; derimod tror jeg, der er Chancer for, at Forslagsftilleren til denne Lov angaaende den mellemkommunale Bæftatning vil have mere Held med fig. . . . (Berg: Hør!) . . . Forslagsftilleren har i fit indledende Foredrag fagt, at han ansaa det for rettere, at det har fit Forblivende ved Formue- og Veilighedsftatten. Jeg er fuldkommen enig med ham i denne Sag. De kommunale Autoriteter ere nu en Gang fortrolige med denne Sag, og man har heller ikke sporet omkring i Landet, hverken i Købstæderne eller i Landkommunerne, nogen færlig Misfornøjelse hos Befolkningen. Naturligvis ere Folk jo aldrig fornøjede med at betale Statter, men felve

Bæftatningsmaaden har ikke været Genftand for færlig Klage. Og jeg fan ogsaa fe det deraf, at i Spændborg Amt, hvor der er 72 Kommuner med omtrent 100,000 Indbyggere, indkommer der i Gennemfittet ikke 20 Klager om Aaret til Aamtsraadet. Det er jo det bedste Bevis paa, at de kommunale Autoriteter maa have Kendskab til denne Sag og Dugtighed til at træffe det rette. Denne Lovs Indhold giver mig imidlertid Anledning til at fremhæve, at ved Paaligning af Formue- og Veilighedsftatten forholdes der noget anderledes i Købstæderne end paa Landet. For Landets Vedkommende ftaar der i Kommunalloven, at Formue- og Veilighedsftatten ftal lignedes efter den hele økonomiske Stilling, fom vedkommende har. Der er aldeles ikke givet nogen Regel for, hvorledes den ftal lignedes; der ftaar blot det: efter den hele økonomiske Stilling. Jeg tror, at i Almindelighed er det ikke Skik og Brug omkring i Amtene at optage i Vigningen den Indtægt, vedkommende har. I Almindelighed indskrænker man fig til i Vigningslisten at opføre den Skat, fom vedkommende ftal betale. Men derimod er der fældent — i det mindfte, hvor jeg har fet Vigningslifterne, og jeg har fet mange — opført nogle Momenter, fom kunne give Oplyfning om, hvorledes man er kommet til det Refultat at beftatte den Mand med en beftemt Sum. I Købstæderne derimod forholdes det fig ganfte anderledes. Der ftaar vel i Købstadkommunalloven, ligesom i Landkommunalloven, at de ftulle beftattes efter deres økonomiske Stilling, men faa ftaar der tilføjet i en anden Paragraf, at i Vigningslisten ftal der anføres det Beløb, hvortil hver Stætheders Indtægt i det forrige Aar er anflaaet, og faa er der tilfælle — næften for alle Købstæder — indkommet Vedtægter, fom ere ftadsfættede af Indenrigsministeriet, og jeg ftal tillade mig med den højtærede Formands Tilladelfe at læfe blot et Par Linjer op af en Paragraf, der handler herom. Der ftaar faaledes: Skat efter Formue og Veilighed lignedes paa følgende Maade: For hver i Fortegnelsen optaget Person, fom Kommitteret tror at burde paaligne denne Skat, anflaas i fulde Halvhundreder af Rigsdalere den Indtægt i Penges eller Penges Værd, fom han i det forløbne Aar antages at have haft eller have brugt til egen eller Families Underhold, Rytie eller Behagelighed eller Formuesforøgelfe. . . . Den faaledes ubundne Indtægt anføres i en egen Rubrik ved Siden af hver Persons Navn. I en følgende Rubrik anføres paa samme Maade de Omftændigheder, fom findes at burde bevirke en Redfættelfe af Indtægten til Stats Be-